

lemmer af Amtets Sogneraadsførelse. Det er naturligvis muligt at sammensætte dette Udvalg paa mange Maader — der har ogsaa været ført Forhandling derom —, men jeg mener, at det Forslag, jeg her stiller, vil give et meget brugbart Udvalg. Ændringsforslag Nr. 46 gaar ud paa, at der blandt de valgte Medlemmer skal være et Flertal, hvis Lønningerne for disse Arbejder skal sættes under det sædvanlige paa Egnen og i Faget. Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 32 vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg tror, den højterede Minister og Regeringen som Helhed har grebet denne Sag forkert an. Det vilde, som Forholdene er her i Landet, have været muligt allerede nu at have faaet mange ekstraordinære Arbejder sat i Gang mangfoldige Steder, saaledes at man kunde have forhandlet sig til rette om Priser, som ingenlunde vilde have været urimelige, ja, undertiden endog vilde være blevet meget lave. Arbejderne vilde være kommet i Gang, og man vilde have undgaet der golde Diskussion, som de forskellige Systemer, det Schøllerske og det Jensen-Sønderupske har vakt. Det havde været langt bedre, om man uden at rejse denne Diskussion, uden at lade Vismænd af den ene eller den anden Art forsøge paa Forhaand at sætte Sagen i System, havde taget praktisk fat paa Arbejderne og forhandlet sig til Rette; saa vilde man have kunnet faa nyttige Arbejder gennemført og mange Mennesker beskæftiget dermed.

Ændringsforslagene Nr. 11, 12, 14, 15 og 39 kan jeg anbefale at stemme for under Henvisning til, hvad der blev sagt om disse Ændringsforslag af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) og til de Bemærkninger, jeg har gjort derom i Betænkningen. Ændringsforslag Nr. 37 gaar ud paa, at der for at yde fortsat Hjælp til Ikke-Familieforsørgere skal en Kommunalbestyrelsesbeslutning til. Denne Bestemmelse vendte det ærede 13de tingvalgte Medlem sig haardt imod, jeg synes med Urette. I hvert Fald som Forholdene er her i København, vil en Kommunalbestyrelse ganske sikkert skønne, saaledes som det ærede Medlem skønnede i sin Omtale af denne Paragraf, og vil derfor give sit Samtykke til, at saadan Understøttelse udbetales. Men Sagen har jo ogsaa en anden Side, som det ærede Medlem ikke havde Opmærksomheden henvendt paa. Det ærede Medlem sagde: Hvad skal de unge i Kommunerne gøre, hvis de ikke kan faa Arbejde og ikke kan faa Understøttelse? En anden Side af Sagen er den: Hvad skal Kommunerne gøre, hvis de ikke

kan skaffe Pengene? Det er det, der for mig har været Motivet til at slutte mig til Flertallet under Nr. 8. Thi hvis en Kommunalbestyrelse er stillet saaledes — og saaledes er allerede ikke faa Kommunalbestyrelser stillet, og der er en ikke ringe Udsigt til, at flere vil blive det —, at de ikke kan skaffe de Penge, der skal til for at holde Kommunens Budget oppe, og staar Kommunen da overfor at skulle foretage en Indskrænkning paa dette Omraade, vil det være rimeligt, at den først kan udskyde Ikke-Forsørgere for saa meget længere og rigeligere at kunne yde Understøttelse til arbejdsløse Forsørgere, idet det dog er langt vigtigere i Almindelighed og ogsaa for Kommunen, at der ydes Understøttelse til disse, for at Hjemmene kan holdes oppe. Jeg indrømmer, at Forholdet er et noget andet i en stor By som København, hvor saa mange Mennesker og saa mange Kredse føler sig i høj Grad knyttet til Byen og i hele deres Levemaade og alle deres Forestillinger er bundet til den, og ogsaa fordi Tallet her er saa stort, men ellers gælder det for Befolkningen omkring paa Landet og i de mindre Byer i ikke ringe Grad, at er man ung, og har man ikke andre end sig selv at sørge for, kan man i vanskelige Tider levè paa en Sten; det har man mange Eksempler paa. Jeg anbefaler i Almindelighed ikke Kommunerne at unnlade at give Understøttelse til de unge, men Kommunerne skal, som sagt, have den Mulighed at kunne udskyde dem for saa meget længere at kunne understøtte Forsørgere. Naar man lægger det i Kommunalbestyrelsens Haand, kan man ogsaa gaa ud fra, at den vil skønne over Forholdet og tage de rimelige Hensyn i saa Henseende, som bør tages.

Med disse Bemærkninger vil jeg anmode ærede Medlemmer om at stemme for de af mig anbefalede Ændringsforslag.

Tvede: Mine Meningsfæller og jeg har fundet, at vi kunde acceptere Lovforslaget, som det blev oversendt fra Folketinget, med enkelte Ændringer og derfor ekspedere det hurtigt i dette høje Ting. Fra anden Side blev der imidlertid fremsat Ønske om forskellige, til Dels gennemgribende Ændringer, og fra konservativ Side gik vi beredvillig med til en Prøvelse af disse, idet vi fuldt ud erkendte den Betydning, det har, at et Lovforslag indeholdende Bestemmelser, som er saa betydningsfulde for mange Mennesker, samler saa stor Enighed paa Tingene som muligt. Ud fra denne Betragtning har det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (Laursen) og